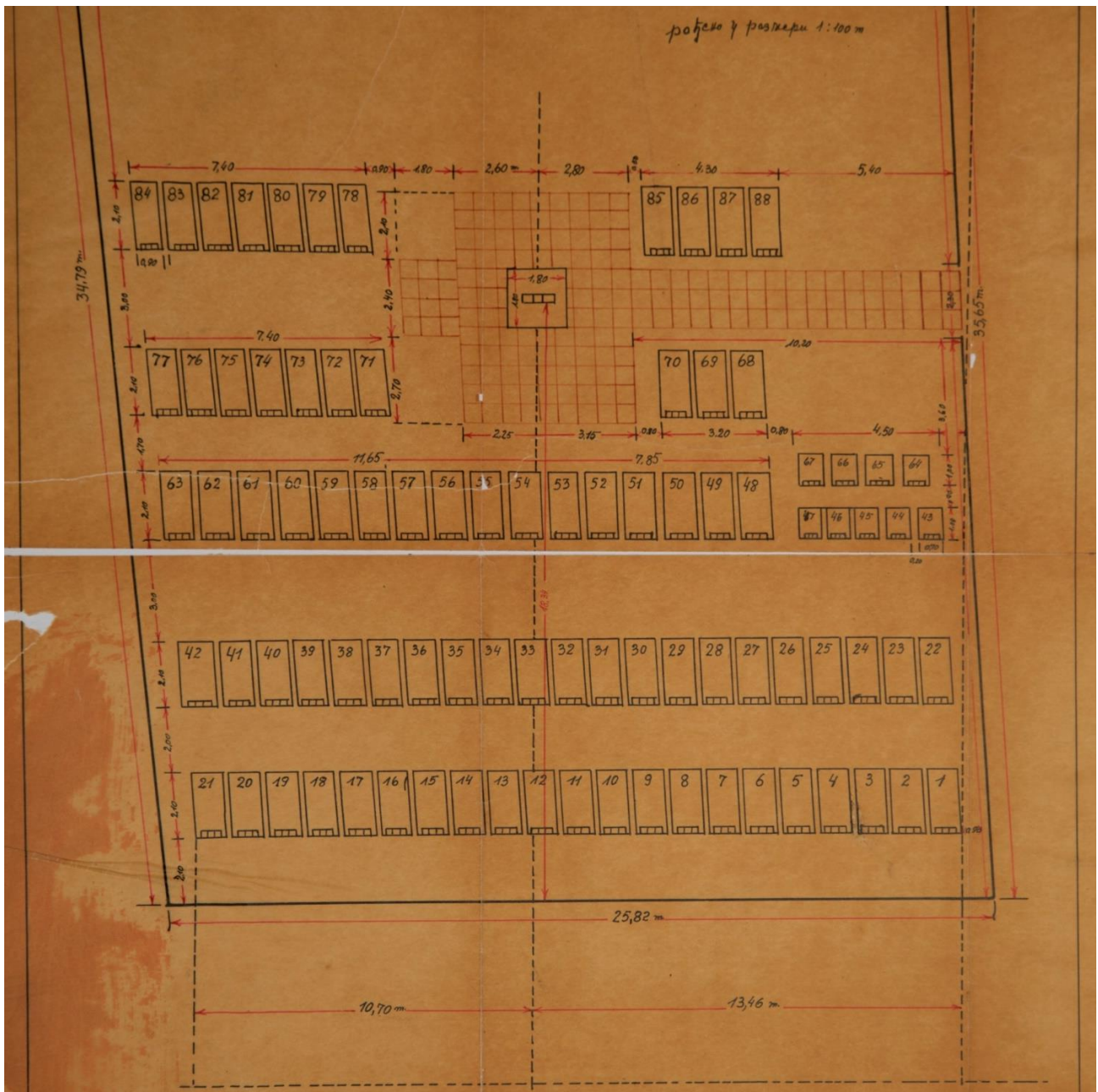
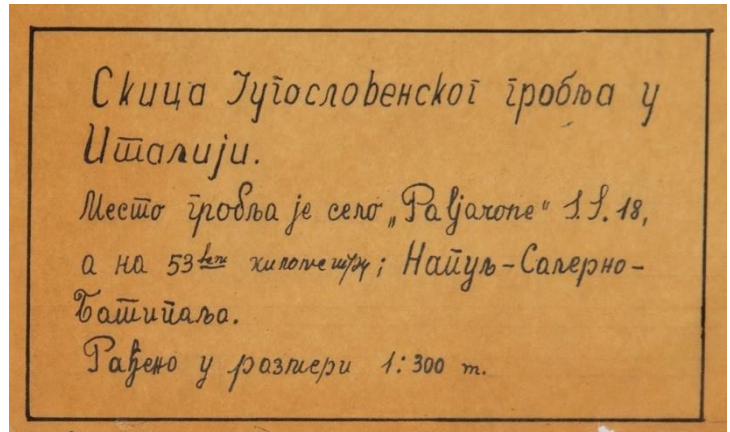

Eboli (Battipaglia) Graves Relocated to Bari

After more than 75 years a detailed survey of graves and booklet of the Eboli cemetery emerges.

In April 2021, I was fortunate to receive from Mary Read from Kelowna and District Genealogical Society, British Columbia, Canada a small booklet which also contained a detailed survey of 88 graves at Eboli or more precisely the town of Battipaglia. The booklet was typed and in excellent condition. The survey was on tracing paper and was extremely fragile. It contained two surveys to scale 1:100 and 1:300. The accuracy of the survey was exemplary. On the survey each grave was numbered with corresponding details in the booklet. Who authored the booklet and survey, when was it prepared and how the booklet ended up Kelowna Canada are unknown? However, the significance and value of such a document is immeasurable.

On arrival at Eboli in September 1945 of the Royal Yugoslav Armed forces (JVuO), camp life would inevitably be compared to the many villages and cities our Chetnik forces called home. The surrounding area and climate of Eboli were very different, olive groves and a mild Mediterranean climate compared to the mountainous Dinaric Alps. In time, Eboli Camp life (about 14,000 people) would become at least to some extent “like home” with churches and schools, kolo dancing with cultural and sporting activities and at least an attempt would be made to normalise life.

Every village and city in the Homeland experienced weddings, the birth of children and baptisms, the celebration of *Slava* and other Serbian feasts like *Vidovdan*. Health care and the hospital at Eboli would be well attended. It was inevitable sickness and death would occur. My own father suffered and survived typhus whilst at Eboli.

Near the Eboli Camp was a small village of Battipaglia (Pontecagnano) and a small cemetery would become the resting place for at least 88 souls, mostly members and family of JVuO (Royal Yugoslav Armed forces).

Бр. гроба	Име и презиме	чин и звање	рођен године	умро године
1	Стојан С. Божић	редов	1895	1946
2	Родољуб Мрвањевић	каплар	1912	1946
3	Ђуро Р. Мрђа	каплар	1920	1946
4	Симо Ј. Лукић	п.наред.	1923	1946
5	Душан Ч. Илић	п.наред.	1921	1946
6	Мијодраг М. Петровић	исп.минис.	1900	1946
7	Даница Ј. Арџина (жена)		1912	1946
8	Бранко Б. Тодоровић	водник	1889	1946
9	Никола Ковљевић	редов	1925	1946
10	Миле П. Шево	редов	1897	1946
11	Раде Г. Павловић	редов	1928	1946

In researching the Eboli Cemetery, I had access to three main sources:

1. *Van Otadzbine* - *Споменица Краљеве Југословенске Војске (Ван Отаџбине)* уредништво, Равногорски Борац 1957.
2. *Spomenica PSC* - *Споменица Покрет Српских Четника Равне Горе: књига II*, 1998.
3. *Serbian Volunteers by Stevan Piroćanac* - *Српски Добровољци 1941 – 1945 у Речи и Слици* Стеван Пироћанац друго издање 2010.

Of the three abovementioned books *Van Otadzbine* (Outside the Homeland) is an excellent source of information on Eboli life. Published in 1957 by the veterans association (JVuO) on page 18 it outlines the number of graves (88), rank and year of death. It also highlights concerns on maintenance and upkeep and future of the graves. It does not mention the transfer of earthly remains. This suggests that the transfer to Bari was done after 1957?

The Pokret Commemorative Book II (*Spomenica PSC*) page 311-312 refers to an article that appeared in *Srbija Newspaper* in December of 1983. It has a photograph of the graves and a list of 96 names prepared by M. B. Pajić. It states that the graves were exhumed and the earthly remains were placed in metal boxes and transferred to the crypt of St Nicholas Cathedral in Bari. However, an article in *American Srbobran* of 27 June 1984 (*Четничко гробље у Бари Италија*) claims the remains were transferred to Bari Military cemetery and not the city cathedral of St. Nicholas. In addition an article in *Srpske Novine* of 1962 (*Српско четничко гробље у Италији и Српска црквена општина у Трсту*) shows a photograph of a group of people clearing weeds and performing maintenance at the Eboli Cemetery. Unfortunately both articles do not mention the date or year of the transfer or any additional details.

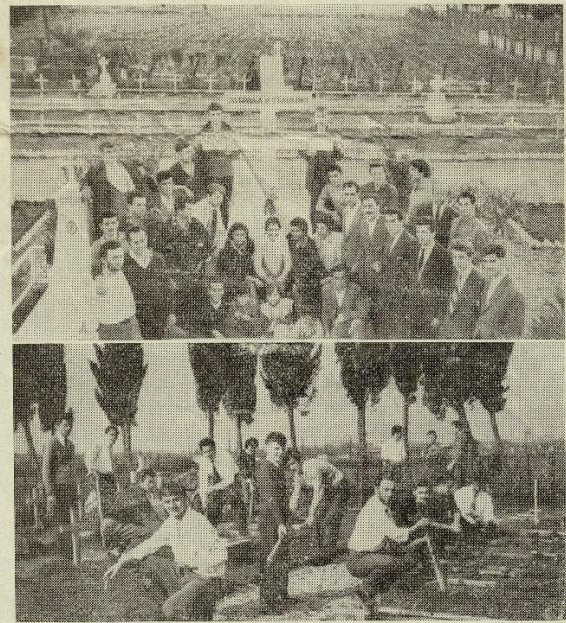
ЧЕТНИЧКО ГРОБЉЕ У БАРИ, ИТАЛИЈА

За време боравка српских бораца Драже Михаиловића по логорима Италије у селу Батипаља код Салерна постојало је једно гробље у коме су били сахрањени око седамдесет српских четника. У назад шест до седам година, немачка власти су однеле своје мртве војнике са њихова војног гробља, које је било уз ово српско, и тиме огољели ограду истога, тако и иначе запуштено четничко гробље, било је постало пасиште разне стоке и говеди. На иницијативу једног од Консула Италије из Америке, изгледа пријатеља српских четника, италијанске војне власти, које су баш тада преносиле своје војнике пале по читавом Балкану у једно модерно ново гробље у Бари, одали су нарочиту почит српским мртвим четницима са маленог гробља у Батипаљи.

Свакоме појединачно су пренели кости у нарочити за то ковчег од зинга, са назнаком имена дотичнога, дана рођења и смрти, тачно онако како су нашли на крстачи. Све скупа су их пренели у ово војно гробље у Бари, где имају посебно место, а све о трошку Министарства војног Италије. Пре овога, Министарство војно из Рима је упутило ноту комунистичкој влади Југославије, тражећи да одговор добију нису, до само један и једини, да комунистички режим одбија од себе сваки пренос и старање око овог гробља. То неби нити хтели мртви српски четници, да их преносе њихови непријатељи. Сада почивају у миру Божијем у културној и хришћанској Италији, на војном гробљу у Бари.

Am. Srb. June 27/84

SRPSKO CETNICKO GROBLJE U ITALIJI I SRPSKA CRKVENA OPSTINA U TRSTU

Article in *American Srbobran* 1984

Article in *Srpske Novine* 1962

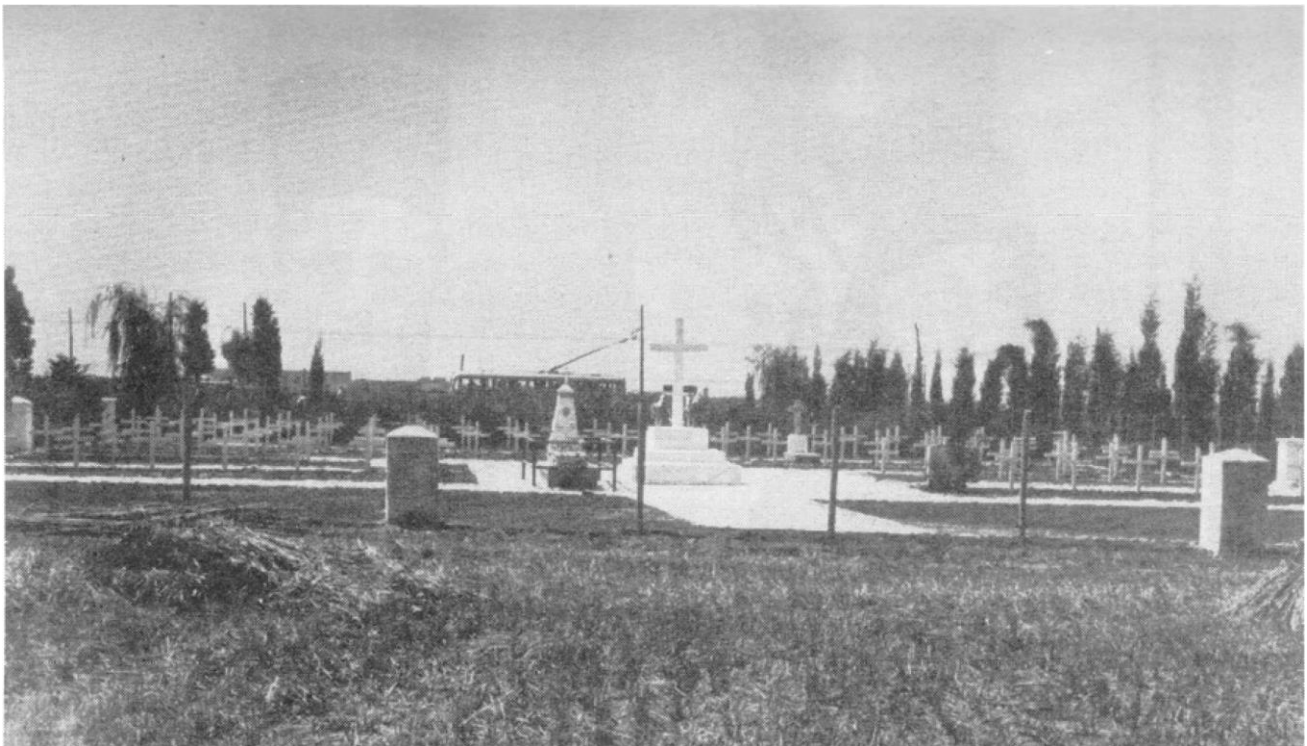

Photo of Eboli Cemetery in Commemorative book (*Spomenica PSČ*) page 311-312

